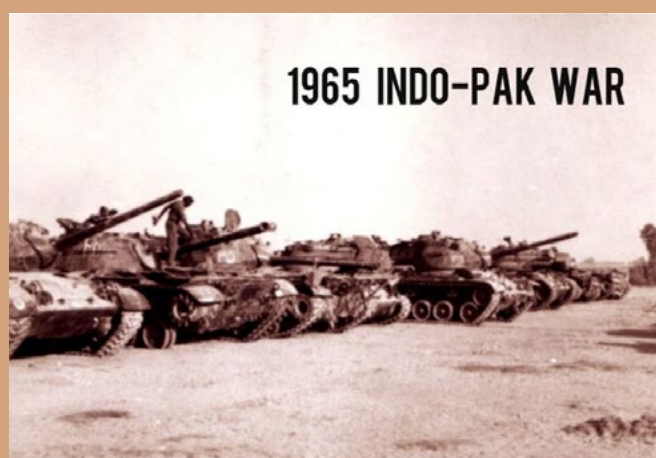

Το χρονικό ενός εμφυλίου

Οι μαθήτριες και οι μαθητές του Α1 εμπνεύστηκαν από το διαχρονικό έργο του Θουκυδίδη και προσπάθησαν να καταδείξουν με τις εργασίες τους τον επίκαιρο προβληματισμό του και την αντιπολεμική του ρητορική. Οι πολεμοκάπηλοι υπηρετούν πάντα τις ίδιες κίβδηλες αξίες απαξιώνοντας τη ζωή και διαστρέφοντας το νόημά της ...

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- [Αμερικανικός Εμφύλιος... 4](#)
- [Εμφύλιος Πόλεμος 1823-1825... 5](#)
- [Ελληνικός Στρατός-Δημοκρατικό Κόμμα \(1946-49\)... 16](#)
- [Ο ινδοπακιστανικός πόλεμος... 19](#)
- [Συριακός Εμφύλιος Πόλεμος... 21](#)
- [Η Μέση Ανατολή φλέγεται... 24](#)

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

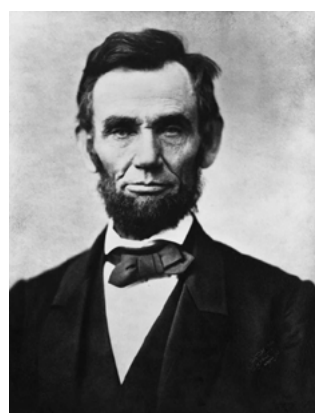
- Βυλτανιώτη Δήμητρα • Γκιουρσάνης Δημήτρης • Κάβουρας Δημήτρης • Καούρ Μεχακπρίτ • Καούρ Χαρμανπρίτ • Καχοπούλου Άννα-Μαρία • Κολοκύθα Δήμητρα

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Ρίκου Αφροδίτη

Αρχαίοι Έλληνες Ιστοριογράφοι

Γκιουρσάνης, Κάβουρας: Αμερικανικός Εμφύλιος

Ο Αμερικανικός Εμφύλιος Πόλεμος ξεκίνησε στις 12 Απριλίου 1861 και τελείωσε στις 9 Απριλίου 1865. Έγινε ανάμεσα στους Βόρειους (Ηνωμένες Πολιτείες) και τους Νότιους (Συνομόσπονδες Πολιτείες) με νικητές τους Βόρειους. Αίτια του πολέμου ήταν οι σοβαρές διαφορές ανάμεσα στο οικονομικό και πολιτειακό σύστημα των αντίμαχων, καθώς και η επικράτηση της δουλείας στον αμερικανικό νότο, που ήταν κομβικής σημασίας για την καλλιέργεια και την εκμετάλλευση των φυτειών. Οι Νότιοι εξεγέρθηκαν πριν την εκλογή του Αβραάμ Λίνκολν εκφράζοντας την επιθυμία να συστήσουν ένα ανεξάρτητο κράτος. Η επιμονή, όμως, των Βορείων και η στρατιωτική τους υπεροχή οδήγησε στην επικράτησή τους και στη διατήρηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Λίνκολν προώθησε την ψήφιση της κατάργησης της δουλείας από το Αμερικανικό Κογκρέσο στις 31 Ιανουαρίου 1865. Οι απώλειες, ωστόσο, ήταν φοβερές τόσο στο πεδίο της μάχης όσο και στον άμαχο πληθυσμό. Η ενσωμάτωση των Αφροαμερικανών στάθηκε έκτοτε ένα μείζον θέμα της εσωτερικής πολιτικής με συχνές ρατσιστικές αναζωπυρώσεις μέσα από τη διαιώνιση και αναβίωση στερεοτύπων, με πιο πρόσφατο το κίνημα «I can't breathe» κατά των φυλετικών διακρίσεων και της αστυνομικής βίας.

Γκιουρσάνης Δημήτρης, Κάβουρας Δημήτρης

Βυλτανιώτη: Εμφύλιος 1823-1825

Εμφύλιος πόλεμος 1823-1825

ΑΙΤΙΕΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

- Ανταγωνισμός ισχύος για την ηγεσία της επανάστασης αλλά και του υπό διαμόρφωση ελληνικού κράτους
- Η δύναμη των πενήντα ισχυρών οικογενειών των κοτζαμπάσηδων της Πελοποννήσου που είχαν ήδη σχηματίσει περιφερειακή διακυβέρνηση: Πελοποννησιακή Γερουσία
- Βλέψεις από τους στρατιωτικούς για τα δέκα εκατ. γόνιμα πεδινά στρέμματα γης της Πελοποννήσου είχαν δεσμευτεί από την κεντρική κυβέρνηση ως εθνικές γαίες

Α' φάση
(Φθινόπωρο 1823 - Ιούλιο 1824)
Αντίπαλες παρατάξεις:
Φιλικοί-Κοτζαμπάσηδες

Β' φάση
(Ιούλιο 1824 - Ιανουάριο 1825)
Αντίπαλες παρατάξεις:
Συρράξεις μεταξύ κυβερνητικών
υποστηριζόμενων από την Αγγλία
και την Πελοπόννησο

ΦΑΣΕΙΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Το Φθινόπωρο 1823 συγκεντρώνονται στη Σιλίμνα της Τρίπολης οι οπλαρχηγοί Κολοκοτρώνης, Ανδρούτσος, Νικηταράς και άλλοι και αποφασίζουν την αντίσταση κατά των Κοτζαμπάσηδων .

όμως

Ο Κολοκοτρώνης προσχωρεί στο σώμα των Κοτζαμπάσηδων , και εξοργίζει τους συναγωνιστές του &
Αναλαμβάνει τη θέση του αντιπροέδρου στην Πελοποννησιακή Γερουσία

Α' Φάση Εμφυλίου Πολέμου

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Καθοριστικό ρόλο για την εξέλιξη των πραγμάτων στην Ελλάδα διαδραμάτισαν:

- Η Α' εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου με την οποία επισφραγίστηκε η ήττα των Φιλικών.
- Η Β' εθνοσυνέλευση του Άστρους της Κυνουρίας

Η άρνηση των Κοτζαμπάσηδων να δεχτούν τις προτάσεις του Δημήτριου Υψηλάντη για τη δημιουργία κυβέρνησης δυτικού τύπου
Ολοκληρωτική ρήξη φιλικών και προεστών/οπλαρχηγών

Διαμάχη μεταξύ Κολοκοτρώνη και Μαυροκορδάτου, ένταση στην επανάσταση

↓

ΔΥΟ ΠΟΛΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ:
 -ΚΡΑΝΙΔΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ
 Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
 -ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ
 Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΑΝΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Συνάφθηκε από την κυβέρνηση του Κρανιδίου και κατασπαταλήθηκε στην εμφύλια διαμάχη

Φιλικοί συσπείρωναν νησιώτες εφοπλιστές, ρουμελιώτες οπλαρχηγούς και μέρος των πελοποννήσιων γαιοκτημόνων

↔

Μεριά του Κολοκοτρώνη συσπείρωνε τη μισή Πελοπόννησο

1824:

- Τούρκικα στρατεύματα ετοιμάζονται να εισβάλουν στην Πελοπόννησο.
- Σκληρές μάχες στις περιοχές της Αρκαδίας και της Αργολίδας
- Κολοκοτρώνης και Κουντουριώτης έρχονται σε συμφωνία για τον τερματισμό των εχθροπραξιών
- Κολοκοτρώνης αναγνωρίζει την κυβέρνηση Κουντουριώτη & η Κυβέρνηση Κουντουριώτη χορηγεί αμνηστία στους αντιπάλους της

Β' Φάση Εμφυλίου Πολέμου

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Φθινόπωρο 1824:

- Οι κάτοικοι της Τριφυλίας αρνούνται να πληρώσουν φόρους στην κυβέρνηση του Κουντουριώτη
- Στέλνονται στρατεύματα υπό την ηγεσία του Παπαφλέσσα για να επιβάλει τη θέληση της κυβέρνησης
- Οι συγκρούσεις γενικεύονται
- Ο Κουντουριώτης χρησιμοποιεί τα χρήματα για να στρέψει τους ρουμελιώτες εναντίον των πελοποννησίων

Η πατρίδα του Κουντουριώτη ταλανίζεται από εσωτερικές διενέξεις για τη διαχείριση των δανείων - οι νησιώτες προσεταιρίζονται τους ρουμελιώτες και παραγκωνίζουν τους Πελοποννήσιους

Οι Πελοποννήσιοι αποχωρούν από τη πατρίδα του Κουντουριώτη και συσπειρώνονται γύρω από του Κολοκοτρώνη

Νοέμβριος 1824:

- Σκοτώνεται ο γιος του Κολοκοτρώνη και ο ίδιος αποσύρεται συντετριμμένος και μετανιωμένος για τη συμμετοχή του στον Εμφύλιο Πόλεμο
- Εισβολή των ρουμελιώτικων στρατευμάτων στην Πελοπόννησο - Απερίγραπτες καταστροφές και λεηλασίες
- Ο Δ. Πλαπούτας παρεμβαίνει για τον τερματισμό του Εμφυλίου Πολέμου
- Ο Κολοκοτρώνης παραδίνεται στο Ναύπλιο, συλλαμβάνεται και φυλακίζεται στο μοναστήρι του Προφήτη Ηλία στην Ύδρα
- Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος φυλακίζεται στην Ακρόπολη και δολοφονείται τον Ιούνιο του 1825

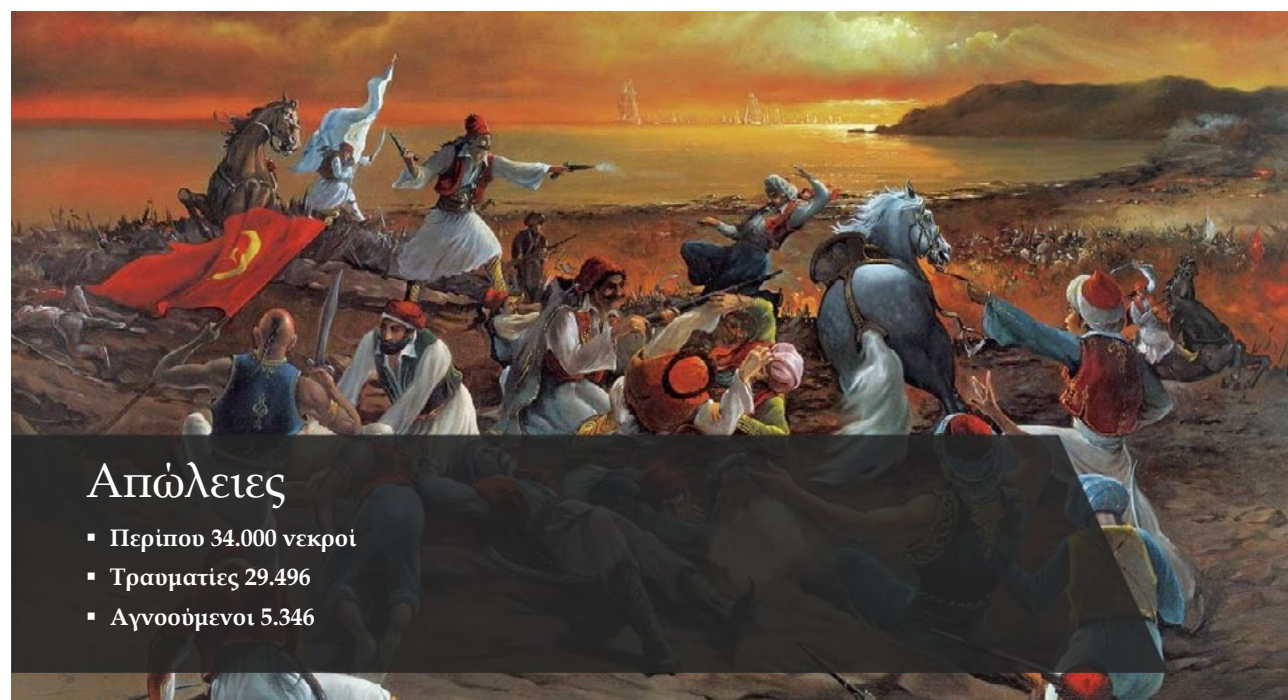

Ο εμφύλιος της περιόδου 1823- 1825 μπορεί να χαρακτηριστεί ο πιο επικίνδυνος στη νεότερη ιστορία της Ελλάδας καθώς οι συνέπειές του παραλίγο να καταστρέψουν την απελευθερωτική επανάσταση των Ελλήνων

- Μπορούσαν να αποφευχθούν οι εμφύλιοι πόλεμοι;
- Ήταν μόνο οικονομικοί οι λόγοι;

Προβληματισμοί

Απώλειες

- Περίπου 34.000 νεκροί
- Τραυματίες 29.496
- Αγνοούμενοι 5.346

Σύμφωνα με τις ιστορικές πηγές οι εμφύλιοι πόλεμοι ήταν αναπόφευκτοι αφού τα βαθύτερα αίτια των εμφύλιων πολέμων είναι κυρίως κοινωνικά:

- Χαμηλός βαθμός εθνικής συνείδησης (π.χ. Ρουμελιώτες εναντίον Μοραϊτών)
- Κοινωνική Επανάσταση μεταξύ ομάδων με διαφορετικό βαθμό αστικοποίησης και διαφορετικής οικονομικής επιφάνειας (Φαναριώτες, έμποροι, κοτζαμπάσηδες κτλ)
- Ο ρόλος των αγωνιστών:
Δύο στρατιωτικές δυνάμεις: οι κλέφτες που στην αρχή αντιμετωπίζονται ως περιθωριακοί αγωνιστές & η στρατιωτική δύναμη που έχει δημιουργηθεί στα πλαίσια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας

Προβληματισμοί

Ο ρόλος των ξενων δυνάμεων:
 Η Ελληνική Επανάσταση απειλεί την ακεραιότητα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που αποτελεί μέρος του ευρωπαϊκού κατεστημένου:

Ρωσία: Διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που την ευνουχίζει

Γαλλία: Αντιδρά εχθρικά

Αγγλία: Αρχικά αρνητική στάση αλλά αργότερα συνειδητοποιεί ότι είναι αναπόφευκτη κι άρα είναι καλύτερο να παίξει ένα ρυθμιστικό παράγοντα στο υπό δημιουργία ελληνικό κράτος

Η δημιουργία Ελληνικού Κράτους είναι νέα αγορά για τη βρετανική βιομηχανία

Προβληματισμοί

**Δήμητρα Βυλτανιώτη
Α΄ Λυκείου**

ΠΗΓΕΣ:

- Σχολικό Εγχειρίδιο Γ΄ Γυμνασίου
- 21 Απαντήσεις για το 1821 - Εντοπο Καθημερινής
- <https://www.sansimera.gr/articles/402>
- ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 1821 - 11. ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ - YouTube
- <https://cognoscoteam.gr/%CE%BF%CE%B9-%CE%B5%CE%BC%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B9-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CE%B9-1823-1825/>
- <https://www.kathimerini.gr/opinion/1063112/o-emfylios-tis-epanastasis/>
- <https://www.arcadiportal.gr/news/o-anepithymitos-kolokotronis-kai-i-proti-fasi-toy-emfylioy-polemoy-1823-1825>
- [https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82_%CE%B5%CE%BC%CF%86%CF%8D%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%82_\(1823%E2%80%931825\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82_%CE%B5%CE%BC%CF%86%CF%8D%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%82_(1823%E2%80%931825))

Ελληνικός στρατός-
Δημοκρατικό κόμμα
Ελλάδας
(1946-1949)

Αίτια:

Οι πολιτικές διαφορές των Ελλήνων πολιτών
(συγκρούσεις ανάμεσα σε στρατό-σώματα ασφάλειας-αεροδεξιές
δυνάμεις εναντίον των δημοκρατικών-αντιβασιλικών πολιτών και τις
κομμουνιστικές αντάρτικες δυνάμεις)

Ο πόλεμος έγινε μεταξύ του Ελληνικού στρατού και του κομμουνιστικού κόμματος Ελλάδος.

Διεξήχθη μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου και διήρκησε για περίπου τρία χρόνια από τον Μάρτιο του 1946 μέχρι και τον Αύγουστο του 1949.

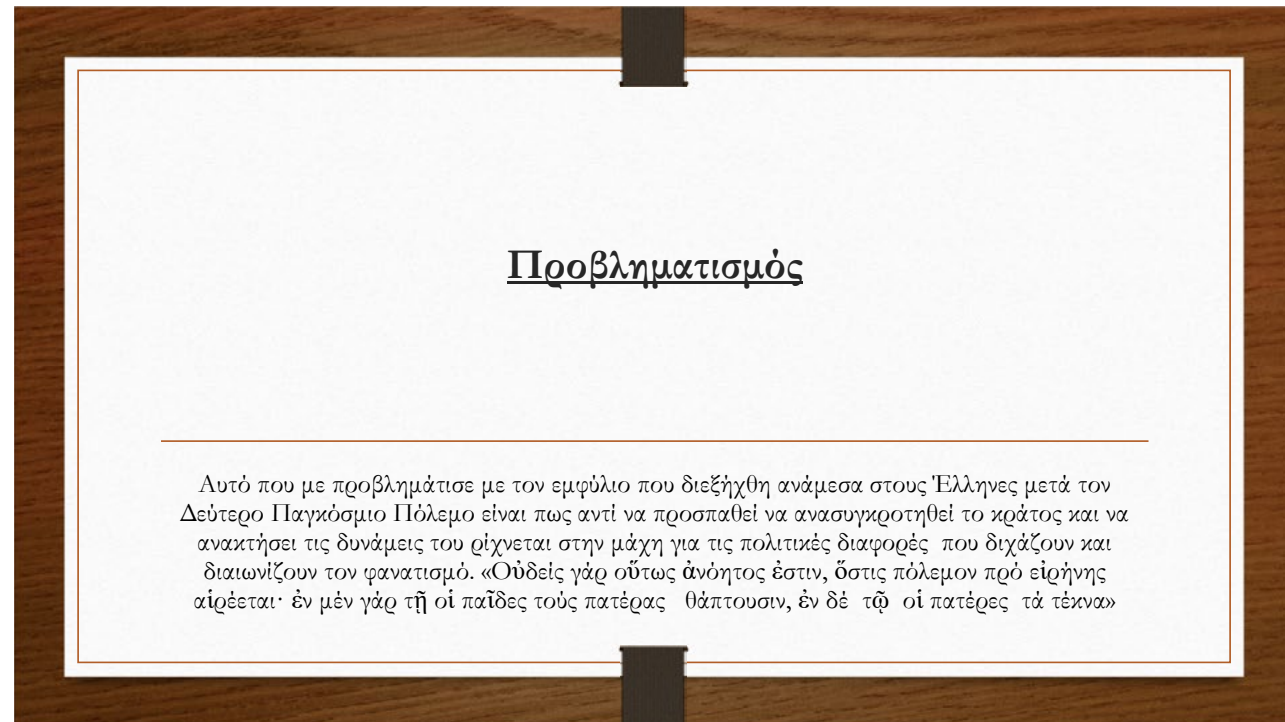
Θεωρήθηκε ως η πρώτη πράξη ψυχρού πολέμου στη μεταπολεμική ιστορία.

Ήταν η πολεμική σύγκρουση με τις μεγαλύτερες απώλειες μέχρι σήμερα.

Αποτελέσματα

- Οι διωγμοί και βασανισμοί αριστερών
- Μεγάλος αριθμός προσφύγων
 - 30.000 νεκροί

Ο Ινδοπακιστανικός Πόλεμος

Ο Ινδοπακιστανικός Πόλεμος του 1965 ήταν μια σειρά από αψιμαχίες μεταξύ των στρατιωτικών δυνάμεων Ινδίας και Πακιστάν, από τον Αύγουστο του 1965 έως τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς. Η πολεμική αυτή σύγκρουση έγινε γνωστή ως Β' Πόλεμος του Κασμίρ, διότι οι μάχες έλαβαν χώρα στη διεκδικούμενη και από τους δύο εδαφική αυτή περιοχή, και αποτέλεσαν συνέχεια των μαχών που διεξήχθησαν εκεί το 1947.

Ο πόλεμος ξεκίνησε με την επιχείρηση Γιβραλτάρ των πακιστανικών δυνάμεων, η οποία αποσκοπούσε στη διείσδυση στην περιοχή Τζαμού και Κασμίρ ώστε να καταστείλουν ανταρσία εναντίον της κυβέρνησης, υποκινούμενη από την Ινδία. Ο πόλεμος, διάρκειας 5 εβδομάδων, προκάλεσε βαριές απώλειες και στις δυο πλευρές. Τερματίστηκε μετά από παρέμβαση του Ο.Η.Ε και τη συνακόλουθη Διακήρυξη της Τασκένδης.

Οι συγκρούσεις έλαβαν χώρα στο μεγαλύτερο μέρος τους εντός του Κασμίρ και κατά μήκος των συνόρων Ινδίας-Πακιστάν. Κατά τη διάρκειά τους, σημειώθηκε η μεγαλύτερη συγκέντρωση στρατιωτικών δυνάμεων στο έδαφος του Κασμίρ από το διαμελισμό της βρετανικής Ινδίας το 1947. Χωρισμένο από το 1947 με μία απλή γραμμή ανακωχής μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν, το κρατίδιο του Κασμίρ παρέμενε επί σχεδόν είκοσι χρόνια ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί, εν αναμονή ενός δημοψηφίσματος που η Ινδία δεν επέτρεψε ποτέ.

Στις 5 Αυγούστου του 1965, περίπου 26.000 με 33.000 Πακιστανοί στρατιώτες με πολιτική περιβολή (ντυμένοι με ενδυμασίες των κατοίκων του Κασμίρ), αλλά και άτακτοι εκπαιδευμένοι στον ανορθόδοξο πόλεμο, διέσχισαν τη συνοριακή γραμμή, διεισδύοντας στο ινδικό Κασμίρ, σε μία ανεπιτυχή προσπάθεια να υποδαυλίσουν εξέγερση των μουσουλμάνων, οι οποίοι αποτελούσαν το 80% του τοπικού πληθυσμού. Ινδικές δυνάμεις, ειδοποιημένες στο μεταξύ από τον τοπικό πληθυσμό, διέσχισαν τη γραμμή εκχειρίας του 1947, στις 15 Αυγούστου. Αρχικώς ο ινδικός Στρατός σημείωσε σημαντικές επιτυχίες, καταλαμβάνοντας τους σημαντικούς από γεωστρατηγικής απόψεως ορεινούς όγκους του Κασμίρ.

Την 1η Σεπτέμβρη του 1965, το Πακιστάν εξαπέλυσε ανοικτή στρατιωτική εισβολή, με την ονομασία Επιχείρηση Μεγάλο Χτύπημα, στο πεδινό νότιο άκρο της ινδικής ζώνης του Κασμίρ επικαλούμενο, μάλλον ανειλικρινώς, γενικευμένη επανάσταση των κατοίκων.

Πέντε ημέρες μετά την επίθεση του Πακιστάν, στις 6 Σεπτεμβρίου του 1965, και αφού κατόρθωσαν να ακινητοποιήσουν τις πακιστανικές δυνάμεις, οι Ινδοί διέσχισαν τα de facto διεθνή σύνορα με το Πακιστάν στο δυτικό μέτωπο, σηματοδοτώντας την επίσημη έναρξη του πολέμου.

Αμφότερες οι κυβερνήσεις επέμεναν ότι περιορίζονται σε αμιγώς στρατιωτικούς στόχους, αλλά ο φωτογραφικός φακός τις διέψευσε. Πόλεις, χωριά αλλά και νοσοκομεία έγιναν στόχος των πιλότων των δύο πλευρών, με αποτέλεσμα δεκάδες άμαχοι να χάσουν τη ζωή τους, ενώ Λαχόρη και Δελχί εξέδιδαν πολεμικά ανακοινωθέντα που διαστρέβλωναν την εικόνα σε τέτοιο βαθμό που να την καθιστούν ακατάληπτη. Το βέβαιο ήταν ότι οι δύο δυνάμεις ήταν σχεδόν ισοδύναμες. Ο υπέρτερος βαρύς αμερικανικός εξοπλισμός του Πακιστάν, το οποίο ενισχύθηκε και από την Τουρκία και το Ιράν, αποδείχθηκε άχρηστο στα χέρια των ανεκπαιδευτων στρατιωτών του, ενώ, από την πλευρά της, η Ινδία αδυνατούσε να αξιοποιήσει τη συντριπτική αριθμητική της υπεροχή, λόγω της απασχόλησης των στρατευμάτων της στα σύνορα με την Κίνα και το ανατολικό Πακιστάν (Μπανγκλαντές). Ο

Μεχακπρίτ Καούρ: Ο ινδοπακιστανικός πόλεμος

Ο.Η.Ε. κινητοποιήθηκε αμέσως και οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας διαδέχονταν η μία την άλλη.

Τον καταλυτικό ρόλο στον τερματισμό των συγκρούσεων διαδραμάτισαν οι υπερδυνάμεις, Η.Π.Α. και Ε.Σ.Σ.Δ. που άσκησαν έντονες πιέσεις προς τις δύο κυβερνήσεις, φοβούμενες κυρίως μία ενεργοποίηση της Κίνας, με τις Η.Π.Α. να κάνουν έκκληση για προσωρινή κατάπαυση πυρός μέχρι να εκκενώσουν την ευρύτερη περιοχή της Λαχόρης από τους υπηκόους τους. Οι Πακιστανοί παρ'όλα αυτά αντεπιτέθηκαν καταλαμβάνοντας ασκώντας σημαντικές πιέσεις στα ινδικά στρατεύματα.

Στις 16 Σεπτεμβρίου, το Πεκίνο, το οποίο από την αρχή της σύγκρουσης είχε ταχθεί ανοιχτά υπέρ του Πακιστάν, επέδωσε στο Νέο Δελχί τηλεσίγραφο 72 ωρών να εκκενώσει τα "καταληφθέντα" εδάφη και να επιστρέψει "τέσσερις απαχθέντες χωρικούς, 800 πρόβατα και 59 γαίτες". Λίγες ημέρες αργότερα, οι εχθροπραξίες Ινδίας-Πακιστάν σταμάτησαν και οι δύο στρατοί στάθηκαν εκ νέου αντιμέτωποι, χωρισμένοι όπως και πριν, από τα λίγα μέτρα μίας εύθραυστης "ζώνης εκχειρίδας".

Andre Malraux: «Ο 21^{ος} αιώνας θα είναι πνευματικός / θεοσεβής ή δεν θα υπάρχει». Κι έτσι θα δικαιωθούν οι φονταμενταλισμοί και οι άλλοι σεκταρισμοί.

Μεχακπρίτ Καούρ.

Δήμητρα Κολοκύθα: Συριακός εμφύλιος

Σε έναν κόσμο που βρίσκεται τους τελευταίους μήνες στη δίνη μιας υγειονομικής κρίσης, και καθώς οι εξελίξεις προκαλούν μια ταχέως μεταβαλλόμενη ροή ειδήσεων, ίσως να μοιάζει ακατόρθωτο να θυμηθεί κανείς ότι ο πόλεμος στη Συρία εξακολουθεί να υφίσταται. Όμως ο εμφύλιος που ξέσπασε τον Μάρτιο του 2011, περιγράφεται πλέον ως μια ατέρμονη διαμάχη, κι ένας αγώνας κυριαρχίας με δίκτυο παικτών που γίνεται ολοένα και πιο πολύπλοκο. Ταυτόχρονα, το προσφυγικό λαμβάνει ανυπολόγιστες διαστάσεις, και περιγράφεται ως η μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση του 21ου αιώνα.

Ο πόλεμος στη Συρία εισέρχεται σήμερα στο δέκατο έτος του, με το συριακό καθεστώς να έχει καταφέρει να διατηρήσει τα ηνία μιας χώρας ο πληθυσμός της οποίας είναι εξαντλημένος και η οικονομία της κατεστραμμένη, την ώρα που ξένες δυνάμεις με διαφορετικά συμφέροντα επεμβαίνουν έμμεσα ή άμεσα στις συγκρούσεις

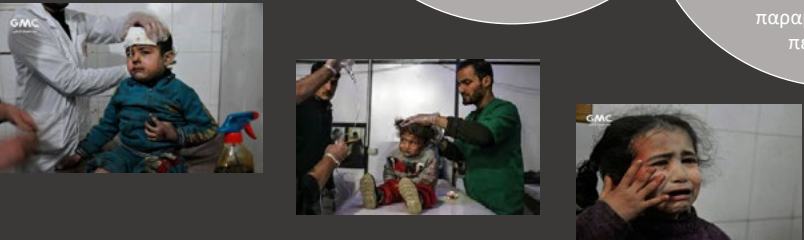
Τουλάχιστον 384.000 άνθρωποι, ανάμεσά τους περισσότεροι από 116.000 άμαχοι, έχουν σκοτωθεί στον πόλεμο που ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2011 με την αιματηρή καταστολή των φιλοδημοκρατικών διαδηλώσεων, σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΦΟΔΙΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΩΝ .

Στη Συρία, σε συνεργασία με Σύριους ιατρούς, οι Γιατροί του Κόσμου ενισχύουν την προμήθεια ιατρικού εξοπλισμού και φαρμάκων, ανταποκρινόμενοι στις ανάγκες ιατρών που βρίσκονται στο έδαφος (προμήθειες, ιατρική και κοινωνική παρακολούθηση τραυματιών .

Οι Γιατροί του Κόσμου καταδικάζουν τη βία που διαπράττεται εναντίον πολιτών και καλούν τη συριακή κυβέρνηση να σεβαστεί τις υποχρεώσεις τις σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

Οι Γιατροί του Κόσμου επίσης ζητούν σεβασμό προς το ιατρικό και υγειονομικό προσωπικό, όπως και τη διατήρηση της ουδετερότητας των ιατρικών εγκαταστάσεων στη Συρία, οι οποίες σε καμία περίπτωση δε θα πρέπει να είναι στόχοι επιθέσεων και να παραμείνουν χώροι περίθαλψης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Video

<https://kedisa.gr/%CF%83%CF%85%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%AD%CE%BD%CE%B1%CF%82-%CE%B5%CE%BC%CF%86%CF%8D%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%82-%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CE%B2%CF%89%CE%BC%CF%8C/>

<https://youtu.be/Hobk63m9r-c>

<https://youtu.be/FRQ0LloGbus>

<https://youtu.be/kDH7nOuyt3s>

<https://www.newsbeast.gr/weekend/arthro/3359843/giati-travoun-ola-afta-ta-dina-i-anthropi-sti-siria>

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΟΚΥΘΑ Α1

Ένας πόλεμος που δεν τελειώνει, εκατοντάδες χιλιάδες νεκροί, εκατομμύρια πρόσφυγες, μια χώρα συντρίμια.

Τον φετινό Μάρτιο ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία μπαίνει στο όγδοο έτος του. Υπολογίζεται ότι περισσότεροι από 450.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους από τον καταστροφικό πόλεμο, που προκάλεσε και μία από τις μεγαλύτερες προσφυγικές κρίσεις στη σύγχρονη ιστορία της ανθρωπότητας. Εκατομμύρια άνθρωποι που αναγκάστηκαν να εκτοπιστούν από τις εστίες τους λόγω των σφοδρών μαχών και βομβαρδισμών που προκαλούσαν καθημερινά τον θάνατο.

• πρόσωπα παιδιών και ενηλίκων γεμάτα αίμα και σκόνη, απελπισία και πόνο. Παιδιά και ενήλικες πνιγμένοι στα νερά της Μεσογείου, σοροί που ανασύρονται μέσα από τα συντρίμια ισοπεδωμένων πόλεων που άλλοτε έσφυζαν από ζωή. Εικόνες φρίκης που έρχονται σχεδόν καθημερινά από τη Συρία, προκαλώντας ρίγη και οργή.

Συριακός Εμφύλιος Πόλεμος

Ο συριακός «πόλεμος» ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2011, κατά την Αραβική Άνοιξη, όταν οι κυβερνητικές δυνάμεις του προέδρου της Συρίας Μπασάρ αλ-Άσαντ ξεκίνησαν μια βίαιη καταστολή εναντίον διαδηλωτών στην πόλη Νταράα . Οι διαδηλώσεις κλιμακώθηκαν και το καθεστώς ανταποκρίθηκε με μαζικές συλλήψεις, βασανιστήρια και δολοφονίες.

Ο πόλεμος στη Συρία σε πρώτη φάση ήταν εμφύλιος με έντονη την θρησκευτική αντίθεση ανάμεσα στον Άσαντ και τους αντικυβερνητικούς αντάρτες, που εκπροσωπούν τις δύο τάσεις του μουσουλμανισμού. Η μειοψηφία των σιιτών, στους οποίους ανήκει ο Άσαντ, ενδιαφέρονται κυρίως για τη μεταθανάτια ζωή τονίζοντας τη σημασία των μαρτυριών που οφείλουν να υφίστανται οι πιστοί για τη δόξα του Μωάμεθ. Λαμβάνουν σημαντικές ενισχύσεις από το Ιράν και το Λίβανο. Από την άλλη, οι αντικαθεστωτικοί, φανατικοί Μουσουλμάνοι, που εκπροσωπούν το πλειοψηφικό σουνιτικό κομμάτι, επικεντρώνονται στο μεγαλείο του Θεού μέσα στο φυσικό κόσμο και εμμένουν στην πιστή τήρηση των κανόνων του Κορανίου.

Παράλληλα, η χώρα αποτελεί πεδίο συγκρούσεων των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων. Η Ρωσία έχοντας ήδη αποκτήσει το δικαίωμα εξόρυξης υδρογονανθράκων στη Συρία ύστερα από συμφωνία με τον Άσαντ ανατρέπει τον ισχύοντα «διεθνή ενεργειακό χάρτη». Από την άλλη, οι Αμερικανοί θέλουν να συνεχίσουν να έχουν πρόσβαση στα πετρέλαια της Μοσούλης στο Ιράκ και

συμφωνία μεταξύ των ΗΠΑ και της Ρωσίας στην οποία οι ΗΠΑ συμφώνησαν να αποχωρήσουν εάν το συριακό καθεστώς, υποστηριζόμενο από τη Ρωσία, κατέστρεψε το πρόγραμμα χημικών όπλων .

Πράγματι, όταν οι αεροπορικές επιθέσεις των ΗΠΑ στη Συρία ξεκίνησαν τον επόμενο χρόνο, δεν στοχεύουν το συριακό καθεστώς, αλλά μια νεοεμφανιζόμενη επαναστατική ομάδα: το Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και τη Συρία (ISIS). Αργότερα αναφέρεται ως Ισλαμικό Κράτος, και συχνά περιγράφεται από το

Ο πόλεμος αυτός οδήγησε σε μία ανεπανόληπτη ανθρωπιστική κρίση. Περισσότεροι από 220.000 σκοτώθηκαν, 4,2 εκατομμύρια πρόσφυγες εκτοπίστηκαν και εκπατρίστηκαν. Αναπτύχθηκε έτσι ένα δίκτυο λαθραίας διακίνησης ανθρώπων, απαξιώθηκε η ανθρώπινη ζωή, καθώς χιλιάδες πρόσφυγες πνίγηκαν ή σκοτώθηκαν στην προσπάθειά τους να φτάσουν σε μία ευρωπαϊκή χώρα και μικρά παιδιά μετατράπηκαν σε εμπορεύσιμα αγαθά. Στις χώρες υποδοχής στη Δύση, τη γη της επαγγελίας, η ανυπαρξία οργανωμένων υποδομών και προσφυγικών καταυλισμών οδήγησαν στη δημιουργία σύγχρονων στρατοπέδων συγκέντρωσης.

